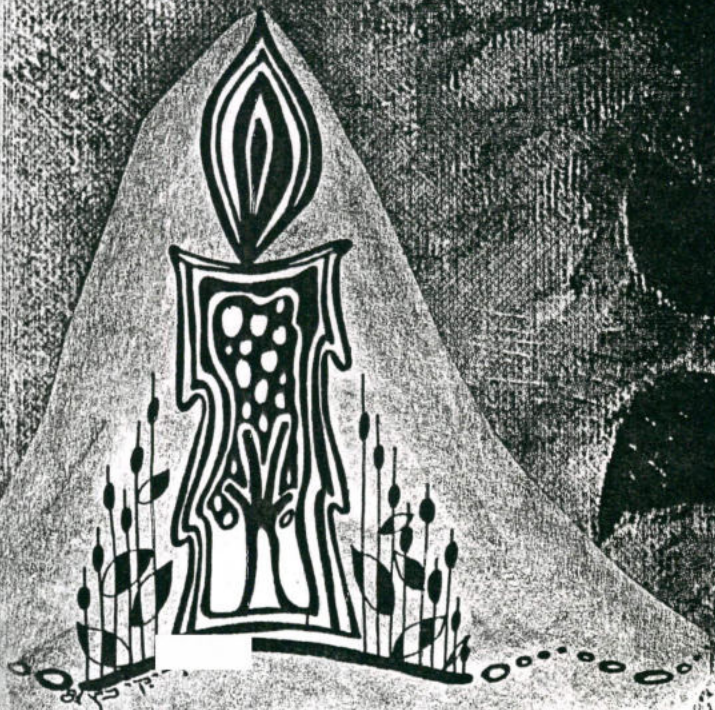


חננייה דרעי





חנניה דרעי (דברים לזכרו)

... לכשהגיעה שעתו של חנניה להתגייס לשרותו הסדיר, היה הוא שקוע בנושא עד תום. כל מעייניו נתונים היו לצה"ל. כמנהיג לחבריו שכנעם כי הורדת "פרופיל" ונסיון לשחרור מצה"ל אינו בשבילם, וכך הניא ששה מחבריו מכוונתם, והביא לגיוסם לצה"ל מרצון. לאחר עברו קורס טבחים, שרת חנניה עד תום שרותו הסדיר באחת הסיירות המובחרות בצה"ל...

ציון אחיו.

... בחודש הראשון לאחר המלחמה שרת חנניה בבקעת הירדן. בבואו הביתה לחופשה ספר כי משעמם, ויחל לרגע בו ירד עם חבריו לשרות בקוים הקדמיים. ברדתו עם יחידתו לקווים הקדמיים לאחר כחודש נוסף, פסק חנניה מלבוא לחופשות ואף חדל מלכתוב מכתבים. לאחר כ-3 שבועות החלו ההורים לדאוג, ומשלא יכלו לסבול יותר פנו אלי ואמרו "אל תשוב הביתה טרם תברר מה קורה עם אחיך". הלכתי לקצין העיר ברחובות ושאלתי לאחי. נאמר לי כי מכיון שאין בידי מספר הדואר הצבאי של אחי, עלי להביא עמי תצלום שלו. משבאתי הביתה ואמרתי זאת לאמי, פרצה בבכי בחשבה כי נהרג וכי אין יכולים לזהותו, ולכן זקוקים לתמונתו. ניסיתי לשכנעה אולם הדבר לא עלה בידי. קרה "נס" ובאותו יום הגיע לביתנו חייל, אשר שרת אתו ביחידה ומסר ד"ש. בואו הרגיע את אמא...

ב- 5.1.74 נפל חנניה, ומאז אמא ממאנת לחדול מאבלה.

משה אחיו

... באחת החופשות נפגשנו, חנניה ואני. לקראת שובנו ליחידותינו החלטנו לטוס יחדיו ל"פאיד". כיון שבידי חנניה לא היה כרטיס טיסה, רצה לנסוע באוטובוס, אולם לאחר מאמצים השגנו כרטיס נוסף. חנניה נהנה מהטיסה צחק והתבדח. היתה זו הטיסה הראשונה בחייו. משהגענו ל"פאיד" נדברנו להפגש למחרת ביחידתי. לרוע המזל היה זה היום בו נפל חנניה, ואת הידיעה על נפלו קבלתי רק שבועיים מאוחר יותר.

חברו